

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู โรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษา กลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้บริหาร และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เกี่ยวกับปัญหาค้นต่อไปนี้

1. การจัดเนื้อหาและแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาในกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6
2. การจัดการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6
3. การบริหารและการจัดการด้านบุคลากร การจัดเวลาเรียน การจัดส่งคู่มือครูและหนังสือเรียน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรท้องถิ่น

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร

1.1 ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้บริหาร และครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติใน 73 จังหวัด ปีการศึกษา 2528 จำนวน 2,193 คน เป็นศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 251 คน ศึกษานิเทศก์อำเภอ จำนวน 217 คน ผู้บริหาร จำนวน 575 คน ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 575 คน และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จำนวน 575 คน

1.2 ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้สัมภาษณ์มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 6 คน และเป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 อย่างน้อย 2 ปี จำนวน 14 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามใช้ตามศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ ผู้บริหาร และครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบเติมค่าในช่องว่างและมีค่าตอบให้เลือก แบบมาตราส่วนประเมินค่า และคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น ปัญหา และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมโดยเสรี ส่วนแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วยคำถามที่สำคัญ 6 ข้อ ซึ่งครอบคลุมปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและรับค่าตอบคืนทางไปรษณีย์ โดยได้รับความร่วมมือจากศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับแบบสอบถามคืนซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ได้ทั้งสิ้น จำนวน 1,555 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70.91 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เป็นแบบสอบถามที่ได้รับจากศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 147 ฉบับ ศึกษานิเทศก์อำเภอ จำนวน 144 ฉบับ ผู้บริหาร จำนวน 464 ฉบับ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 276 ฉบับ ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 291 ฉบับ และครูที่สอนทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวน 233 ฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ (percentage) และค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 1,555 คน ส่วนใหญ่มีวุฒิระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อพิจารณาตามอายุปรากฏว่าส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี และมีประสบการณ์ในการนิเทศหรือการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ 3 ปี โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นอกจากจะสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษแล้ว ยังสอนในหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ อีก คือ สอนกลุ่มการเรียนและพื้นฐานอาชีพมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ และกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารแล้วปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่บริหาร และอีกส่วนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่บริหารและสอนควบ ซึ่งผู้บริหารส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียน 16 ปี ขึ้นไป

2. ปัญหาคำถามการจักเนื้อหาและแนวทางการปรับปรุงเนื้อหากลุ่มประสบการณ์

พิเศษ

2.1 ปัญหาคำถามการจักเนื้อหาและแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า ปัญหาคำถามนี้มีปัญหามาก 1 เรื่อง คือ เนื้อหามากเกินไป ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาปานกลาง แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงเนื้อหาในเรื่องอื่น ๆ คือ ควรลดจำนวนจุดประสงค์ลงบ้าง (ร้อยละ 32.86) กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมให้น้อยลง (ร้อยละ 32.73) ปรับเนื้อหาให้ง่ายกว่าเดิม (ร้อยละ 28.94) เพิ่มแบบฝึกหัดให้มากขึ้น (ร้อยละ 23.86) และเพิ่มไวยากรณ์ให้มากขึ้น (ร้อยละ 18.91)

2.2 ปัญหาคำถามการจักเนื้อหาและแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิด

เห็นว่า เรื่องที่มีปัญหาปานกลางคือ เนื้อหางานเลือกไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูครองนักเรียน เนื้อหางานเลือกไม่สอดคล้องกับสภาพและทรัพยากรท้องถิ่น : แผนการสอนงานเลือกไม่ชัดเจนยังขาดรายละเอียดเนื้อหาที่จำเป็น เนื้อหาของแขนงงานช่าง แขนงงานช่างประภีษฐ์และแขนงงานอาชีพอื่น ๆ เป็นปัญหาในการเรียนการสอน และเวลาที่กำหนดให้ในบางงานไม่เหมาะสมกับเนื้อหา ส่วนปัญหาคำถามการซักเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อย แต่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตว่า ควรเปิดสอนวิชาที่เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้ แทนเนื้อหางานเลือกคือ ทักษะการบริการ (ร้อยละ 39.87) การใช้กฏธรรมชาติ (ร้อยละ 25.34) และความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 23.73)

3. แนวทางการปรับปรุงเวลาเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

3.1 แนวทางการปรับปรุงเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมแล้ว

3.2 แนวทางการปรับปรุงเวลาเรียนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร และครูส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรลดคาบเวลาเรียนแขนงงานบ้าน และควรเพิ่มคาบเวลาเรียนแขนงงานเกษตร

4. ปัญหาคำถามการซักกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

4.1 ปัญหาคำถามการซักกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โภยเจดีย์ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีปัญหามาก คือ การฝึกทักษะการพูด การส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ และการออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษา ส่วนปัญหาคำถามการซักกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง

4.2 ปัญหาการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีปัญหามาก คือ ความรู้และทักษะของครูในการสอนงานเลือกแขนงงานต่าง ๆ การขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียนที่มีความเหมาะสมในการฝึกงานของนักเรียน ส่วนปัญหาค้นหาการฝึกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง

5. ปัญหาค้นหาสื่อการเรียนการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

5.1 ปัญหาค้นหาสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีปัญหาปานกลาง คือ การจัดทำสื่อการเรียนการสอนตามคู่มือครูให้ครบทุกกิจกรรม การขาดงบประมาณจัดทำสื่อการเรียนการสอน และการขาดแคลนหนังสือและเอกสาร เสริมประสบการณ์เพื่อเสริมทักษะ ส่วนปัญหาค้นหาสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาน้อย

5.2 ปัญหาค้นหาสื่อการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า เรื่องที่มีปัญหามาก คือ สื่อการเรียนมีน้อยประเภทและจำนวนจำกัด การขาดแคลนแหล่งบริการสื่อการเรียนเฉพาะงาน และโรงเรียนขาดงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ ส่วนปัญหาค้นหาสื่อการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง

6. ปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผล

6.1 ปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า ปัญหาค้นหาการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน มีปัญหาปานกลางทุกเรื่อง

6.2 ปัญหาการวัดและประเมินผลวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
ปัญหานี้ มีปัญหาปานกลางทุกเรื่อง

7. ปัญหาคำความสามารถของครูในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

7.1 ปัญหาคำความสามารถของครูในการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับ ชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
ปัญหานี้ มีปัญหาปานกลางทุกเรื่อง

7.2 ปัญหาคำความสามารถของครูในการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรง ชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
เรื่องที่มีปัญหามาก คือ ครูขาดทักษะและความถนัดเฉพาะงาน ส่วนปัญหาคำความสามารถ
ของครูในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง

8. ปัญหาคำการบริหารและการจัดการกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

8.1 ปัญหาคำการบริหารและการจัดการวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิต ประจำวัน

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
เรื่องที่มีปัญหามาก คือ การจัดการที่มีความสามารถความถนัดเฉพาะวิชาเข้าทำการสอน
ขาดการประชุมสัมมนาเพื่อแก้ไขปัญหาคำเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และขาดการ
นิเทศและสังเกตการสอน ส่วนปัญหาคำการบริหารและการจัดการวิชาภาษาอังกฤษในเรื่อง
อื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า มีปัญหาปานกลาง

8.2 ปัญหาคำการบริหารและการจัดการวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
เรื่องที่มีปัญหามาก คือ การจัดบุคลากรเพื่อสอนงานเลือกหาคนที่สอนได้ทุกแขนงงาน

การจกให้นักเรียนไปทัศนศึกษาเพื่อเสริมการเรียนรู้วิชางานเลือกตามสถานประกอบการอาชีพ
ของหน่วยงานเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ จากสถานประกอบการที่จะส่งนักเรียนไปฝึกงาน
การติดต่อขอความร่วมมือจากองค์กรของรัฐ จากสถานประกอบการที่จะส่งนักเรียนไปฝึกงาน
การติดต่อขอความร่วมมือจากองค์กรของรัฐและหน่วยงานเอกชนเพื่อส่งนักเรียนไปฝึกงาน
จากแหล่งวิทยากร เพื่อให้ครูได้ใช้ศึกษาค้นคว้าเตรียมการสอน และนักเรียนเกิดปัญหาเมื่อ
ย้ายจากโรงเรียนที่เปิดสอนงานเลือกไปในโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเนื่องจาก
โรงเรียนบางแห่งเลือกสอนไม่เหมือนกัน ส่วนปัญหาค้นหาการบริหารและการจัดการวิชา
อาชีพที่เกี่ยวกับภาคร่างชีวิตในเรื่องอื่น ๆ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูมีความคิดเห็นว่า
มีปัญหาปานกลาง

9. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษ

ข้อมูลที่ใ้ส่วนใหญ่เหมือนกับปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ที่น่าสนใจพอจะสรุปได้ดังนี้

9.1 ปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มาก และบางบทยากเกินไป ควรลดเนื้อหาลงแล้วเพิ่มบทฝึก
ไวยากรณ์ ควรแยกเนื้อหาเป็นส่วน ๆ เช่น บทสนทนา การใช้ภาษาและความเข้าใจ ควรมี
แบบเรียนที่สอนเกี่ยวกับการผสมตัวอ่าน ครูจัดกิจกรรมไม่ทันตามคาบเวลาที่กำหนดไว้ในคู่มือครู
ควรจัดคู่มือครู สื่อการเรียนการสอน และแบบที่เป็นต้นแบบในการอ่านและออกเสียงที่เป็นปัญหา
เทพเพลง ให้นักเรียนทุกโรงเรียนที่เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนมีหนังสือเรียนและ
แบบฝึกหัดไม่ครบชั้นเรียน ครูส่วนหนึ่งไม่จัดกิจกรรมตามคู่มือครู นักเรียนไม่สามารถอ่านและ
เขียนได้เท่าที่ควร ควรจัดทำเครื่องมือวัดจุดประสงค์ให้ครู ครูไม่มีความชำนาญในการสอน
วิชาภาษาอังกฤษ ควรจัดให้มีการอบรมครูรวมทั้งผู้บริหาร โดยจัดอบรมทุกปี อย่างน้อยปีละครั้ง
ควรบรรจุครูวิชาเอกภาษาอังกฤษให้ครบทุกโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาอังกฤษ จากการศึกษา
ผลและการนิเทศ ควร เปิดสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับเพราะปัจจุบันมีปัญหาในการเรียน
คอร์สกับมัธยมศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาไม่ยินดียินร้ายนักเรียนที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษต้องสอนหลายวิชาและมีชั่วโมงสอนมาก

9.2 ปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต

ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครูโดยส่วนรวมมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาบางส่วน บางเรื่องไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น บางเรื่องยากเกินไป เนื้อหามีรายละเอียดไม่เพียงพอ การจัดทำแผนการสอนควรสำรวจให้แน่ชัดว่าแต่ละตำบลในเขตการศึกษาทำอาชีพอะไร ควรแยกแผนการสอนแขนงงานต่าง ๆ ไว้คนละเล่มเพราะครูผู้สอนไม่ใช่คนเดียวกัน ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาการตลาด การจัดการ การทำบัญชีฟอก การทำขนมหุ้ระดมและการทำน้ำปลา ควรกำหนดให้นักเรียนเรียนแผนงานใดแขนงงานหนึ่งให้ชำนาญ เวลาเรียนที่กำหนดในแผนการสอนน้อยเกินไป นักเรียนทำงานไม่ทันกำหนดเวลา ควรเพิ่มเวลาเรียนเพื่อภาคปฏิบัติในบางงาน อย่างไรก็ตาม มีส่วนหนึ่งที่ให้ความเห็นว่าการลดเวลาเรียนกลุ่มประสบการณ์พิเศษเพื่อไปเพิ่มเวลาเรียนกลุ่มทักษะ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตนั้นส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ขาดอุปกรณ์ วัสดุฝึกงานและขาดงบประมาณ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยากจนไม่สามารถจัดหาสื่อการเรียนให้บุตรของตนได้อย่างเพียงพอ ขาดแหล่งวิทยากร และแหล่งฝึกงาน ขาดวิทยากรและขาดงบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนวิทยากร นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ทางโรงเรียนได้รับ เช่น จอบ เสียม ส่วนใหญ่ขาดคุณภาพ ส่วนปัญหาด้านการบริหารและการจัดการที่เป็นปัญหามากคือ ครูขาดความรู้และความถนัดในการสอนงานเลือก ซึ่งควรจะให้จัดการอบรมครูอย่างทั่วถึงหรือบรรจุครูที่มีวุฒิทางวิชาชีพ ขาดสถานที่ฝึกงานภายในโรงเรียน งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอในการจัดหาวัสดุ ควรเพิ่มค่าวัสดุรายหัว ผู้บริหารและผู้ปกครองของนักเรียนส่วนหนึ่งไม่สนใจในการสอนงานเลือก

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และครู โดยส่วนรวมส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการนิเทศหรือการสอน 3 ปี เพราะกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นกลุ่มประสบการณ์ใหม่ได้เริ่มนำหลักสูตรไปใช้ในปี พ.ศ. 2525 เนื้อหาและวิธีสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร

ปัจจุบันมุ่งสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแตกต่างจากหลักสูตรเก่า ส่วนงานเลือกก็มีเนื้อหาใหม่ จึงสรุปได้ว่าส่วนใหญ่ยังมีประสบการณ์น้อย และจากการวิจัยครั้งนี้พบข้อมูลที่บ่งชี้ว่า การเตรียมบุคลากรเพื่อรับหลักสูตรใหม่ยังไม่เพียงพอคือ การอบรมครูสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษทั้ง 2 วิชา ยังจัดอบรมไม่ทั่วถึงและระยะเวลาการอบรมไปไม่เพียงพอแก่การทำความเข้าใจในการใช้หลักสูตร เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริหารส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการสอนและการนิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษเลย จึงน่าเป็นที่วิตกว่าการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษจะไม่บรรลุตามเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้เท่าที่ควร ทั้งนี้ วิชัย ราษฎร์ศิริ (2521:64) ใกล้เคียงถึงขั้นตอนที่สำคัญในการนำหลักสูตรไปใช้ว่า การสอนของครูเป็นหัวใจในการนำหลักสูตรไปใช้ ส่วนสมิทธ คุวานนกร (2523:6) และ ปรีชา นิพนธ์พิทยา (2524:198) ใกล้เคียงกัน กล่าวโดยสรุปได้ว่า การใช้หลักสูตรเป็นการนำเอาข้อกำหนดแบบแผน วิธีการของหลักสูตรที่ร่างไว้เป็นหนังสือไปปฏิบัติในโรงเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้การสอนอย่างมีประสิทธิภาพบรรลุความมุ่งหมายที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ ฉะนั้นถ้าครูและผู้บริหารยังไม่มีความเข้าใจในหลักสูตรก็พอ ความล้มเหลวในการนำหลักสูตรไปใช้ย่อมเป็นไปได้ยาก

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ

2.1 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน พบว่า เนื้อหาสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากเกินไป ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ พิมพ์ นาคสุข (2527:89) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร การศึกษาเฉพาะกรณีของเขตหน่วยศึกษานิเทศก์ หน่วย 6" นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดทำเนื้อหาทำให้เกิดเนื้อหาแน่น ควรลดเนื้อหาลงและเพิ่มบทฝึกไวยากรณ์เพื่อให้เข้าใจหลักไวยากรณ์ยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ม.ล.บุญเหลือ เทพสุวรรณ์ (2522:211-212) กล่าวว่า เราจะเรียนภาษาโดยไม่รู้ไวยากรณ์ไม่ได้ และ กงศา สุกผล (2523:39) ยังได้เสนอแนะว่า ควรจัดทำหนังสือแบบฝึกหัดเพื่อเสริมความเข้าใจด้วย ส่วนปัญหาเนื้อหาวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต พบว่า เนื้อหางานเลือกไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าค่านิยมในค่านิยมการศึกษาของคนไทยนั้นมุ่งหวังที่จะปลูกฝังบุตรหลาน

หรือลูกศิษย์ของตนให้ได้รับการศึกษาถึงขั้นสูงสุด เพราะคนไทยส่วนใหญ่ถือว่าการใช้แรงงาน เป็นเรื่องของข้าทาสบริวารไม่ใช่เรื่องของเจ้าคนนายคน (สมพงษ์ พลธุระ 2526: 4) แต่เมื่อพิจารณาจากหลักสูตรและแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 31 ที่ว่า "การศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพื้นฐาน สามารถประกอบอาชีพตามควรแก่วัยและความสามารถได้" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520: 10) ทั้งนี้ ถ้าจะจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ก็ควรจะมีการรณรงค์ เพื่อปลูกฝังค่านิยมใหม่ให้เกิดขึ้นแก่ประชาชน โดยสื่อมวลชนจะต้องเป็นหลักในการประชาสัมพันธ์ นอกจากนี้ครูและผู้บริหาร โรงเรียนก็ควรประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองของนักเรียนทราบโดยทั่วถึง ถึงถึงจุดมุ่งหมายหลักของรัฐที่ต้องการให้เน้นที่การทำงานและพื้นฐานอาชีพ และชี้แจงให้เห็นว่า การที่ให้เด็กในปกครองศึกษาต่อไปจนสำเร็จการศึกษาขั้นสูง ควรมีความมุ่งหวังทำงานภาค เอกชนหรือประกอบธุรกิจส่วนบุคคล ไม่ควรมุ่งแต่อาชีพรับราชการเท่านั้น เพราะปัจจุบัน อาชีพรับราชการมีจำกัดเฉพาะตำแหน่ง ถ้านักเรียนสำเร็จการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่ศึกษา ต่อ ก็อาจจะช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับท้องถิ่นได้ ในการปลูกฝังค่านิยมใหม่ นี้เราจะต้องใช้เวลานานพอสมควร

2.2 ปัญหาการจกกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน จากการวิจัยค้นพบว่า การออกเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษาเป็นปัญหาในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2525: 70) เรื่อง "ความพึงพอใจของ นักวิชาการและผู้ใช้หลักสูตร เกี่ยวกับการ เลือกวิชาในกลุ่มประสพการณ์พิเศษของหลักสูตรประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดจังหวัดสมุทรปราการ" เป็นที่น่าสังเกตว่าปัญหาเช่นนี้ได้พบในจังหวัด ใกล้เคียงแหล่งวิชาการ จึงไม่เป็นที่น่าสงสัยว่าในชนบทจะพบปัญหาเช่นเดียวกัน ซึ่งข้อมูล ในคำดาบปลายเปิดในงานวิจัยนี้บ่งชี้ให้เห็นชัดว่า โรงเรียนส่วนหนึ่งขาดแคลนที่เป็นต้นแบบในการออกเสียง ทั้งนี้ปัญหาที่ตามมาก็คือ การฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะ การพูด และการส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผลปรากฏในงานวิจัยนี้ว่า เป็นปัญหาในระดับมากเช่นเดียวกัน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตร ปัจจุบันจึงมุ่งสอนเพื่อการสื่อสารนั้น สื่อการเรียนการสอนที่สำคัญสิ่งหนึ่งก็คือ เทปหรือแถบ บันทึกเสียงที่เป็นต้นแบบในการออกเสียง เพราะภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาประจำชาติ กานกา ณ ถลาง (2515: 12) ได้กล่าวไว้ว่า ในอรรถกถาของการสอนภาษา ถ้าได้ครูผู้สอน

ที่เป็นเจ้าของภาษาเองสอนก็จะเป็นการดี อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติคงเป็นไปได้ยาก เพราะมีปัญหาเรื่องงบประมาณ ฉะนั้นสิ่งที่พอจะทดแทนกันได้ก็คือ تهیهสิ่งบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาเอง ถ้าโรงเรียนใดยังไม่มีเทปก็ควรติดต่อกับศึกษานิเทศก์ ส่วนปัญหา การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต จากการวิเคราะห์ ข้อมูล พบว่า เรื่องที่เป็นปัญหามากไ้แก่ ความรู้และทักษะของครูในการสอนงานเลือก แขนงต่าง ๆ และการขาดอุปกรณ์และสื่อการเรียนที่มีความเหมาะสมในการฝึกงานของนักเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ (2527: 20) เรื่อง "สภาพปัจจุบันและปัญหาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนงานเลือก ป.5-6 จังหวัดกระบี่" พบว่า ขาดบุคลากรที่มีความรู้และความชำนาญบางแขนงงาน และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ในการจัดการเรียนการสอนงานเลือกนั้น องค์ประกอบที่สำคัญอยู่ที่ตัวครูผู้สอนและวัสดุอุปกรณ์ ทั้งที่ ประยงค์ จินทาวงศ์ (2527: 536) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนกลุ่มการทำงานและ พื้นฐานอาชีพ ครูผู้สอนจะต้องมีทักษะเฉพาะงาน ต้องเอาใจใส่รักเรียนอย่างจริงจัง นักเรียน จึงเกิดการเรียนรู้อะและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ส่วนอีกองค์ประกอบหนึ่ง จากผลการวิจัยของ ลักขณา สมเชื้อ (2524: 9) เรื่อง "ปัญหาการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1-2 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี" พบว่า ครูประจำการต้องการให้โรงเรียนจัดวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นและเหมาะสมกับ การใช้งานของเด็กอย่างเพียงพอ จากข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน งานเลือกยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากปัญหาดังกล่าวอย่างแน่นอน จึง ควรเป็นหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะพิจารณาแก้ไขปัญหานี้ให้หมดสิ้นไป เพื่อให้การ สอนกลุ่ม ประสพความสำเร็จบรรลุ

2.3 ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่มีบัตรภาพ เพราะ นักเรียนไม่สามารถจัดทำเองได้ การแก้ปัญหานี้ครูอาจจะจัดทำให้โดยใช้วิธีอักษรสำเนา แต่ในทางปฏิบัติจริงครูส่วนใหญ่อาจจะไม่มีเวลา วิธีแก้ปัญห่อีกประการหนึ่ง คือ ให้นักเรียน ซื้อบัตรภาพพร้อมทั้งหนังสือเรียนคอนแทกปีการศึกษา ซึ่งครูส่วนหนึ่งไม่ทราบว่ามีการจำหน่ายบัตรภาพสำหรับ จำหน่ายแก่นักเรียน ปัจจุบันมีจำหน่ายที่ศึกษาริชมณฑลวิทยชย ถนนราชดำเนิน กรุงเทพมหานคร

ราคาชุดละ 5 บาท ซ้ำอีกครั้งเที่ยวใช้ไ้ตลอดปีจึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่ามาก เพราะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เกี่ยวกับทักษะ ต้องมีการฝึกมาก ๆ และการฝึกต้องใช้บรรยากาศช่วย ฉะนั้นการที่จะให้การ เรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้บริหาร โรงเรียน ควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ ตลอดจนประสานงานในเรื่องเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของหลักสูตร ส่วนปัญหาที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนวิชา อาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต จากการวิจัยพบว่า มีปัญหามากในเรื่อง สื่อการเรียนมี น้อยประเภทและจำนวนจำกัด การขาดแคลนแหล่งบริการสื่อการเรียนเฉพาะงาน และ โรงเรียนขาดงบประมาณในการซื้ออุปกรณ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับลักษณะของปัญหา ที่ศึกษานี้ที่ศึกษานักศึกษานักศึกษาคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ไปพบเห็นขณะทำการนิเทศ (ประยงค์ จินทาวงศ์ 2527:549) พบว่า ในโรงเรียนทั่ว ๆ ไปสื่อการเรียนมีน้อยประเภท และจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน เช่น การใช้จักรเย็บผ้า ขณะที่นักเรียนเรียนการ เย็บเสื้อผ้าควรจะมีส่วนเฉลี่ยจักร 1 คัน ต่อนักเรียนประมาณ 5 คน แต่ปรากฏว่า บางโรงเรียนมีจักรเพียง 1 คัน ต่อนักเรียน 30 คน ปัญหาในด้านการงบประมาณการจัดสรร งบประมาณมีความจำเป็นที่จะต้องเฉลี่ยใช้ ทำให้การจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการจัด สื่อการเรียนมีน้อยลง โดยเฉพาะกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพ ซึ่งโรงเรียนและครูมักจัด อันที่ความสำคัญไว้หลังสุด อนึ่งสื่อการเรียนกลุ่มงานและพื้นฐานอาชีพมีราคาแพงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่อประเภทเครื่องมือ โรงเรียนที่มีงบประมาณน้อยจึงไม่อาจจัดหาได้ ส่วนแนวทางในการแก้ปัญหา ประยงค์ จินทาวงศ์ (2527:570) ได้เสนอแนะซึ่งพอจะ สรุปได้ดังนี้คือ รัฐบาลเพิ่มค่าวัสดุรายหัว จัดซื้ออุปกรณ์และเครื่องมือในการฝึกงานแขนงต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่นและความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ และแจ้งให้ผู้ปกครอง ทราบถึงปัญหาในการขาดงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อการเรียนการสอน เพื่อขอความร่วมมือ จากผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีสละเงินส่วนตัว ซึ่งปรากฏว่าขณะนี้ในชุมชนบางแห่ง ได้ใช้วิธีการนี้ไปแล้ว

2.4 ปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารและการจัดการวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การจัดการที่มีความสามารถความถนัดเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเข้าทำการสอนเป็นปัญหาในระดับมาก การวิจัยนี้สอดคล้องกับที่ พิเศษ อุไรวรรณ

(2520:21-23) ได้กล่าวว่า ครูชาตัททะในการสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะและพื้นฐานทางภาษาอังกฤษไม่ก็ ปัญหาการขาดครูที่มีคุณภาพในการสอนนั้น แวน ไชออก (Van Syoc 1975:16-17 อ้างถึงใน สุ่มนเทียร แกนเมณี 2524:10) กล่าวว่า "ปัญหาการขาดครูที่มีคุณภาพเป็นปัญหาใหญ่ที่สำคัญทั่วโลก วิธีแก้ปัญหาคือ ให้ครูที่ได้รับการอบรมอย่างดีที่สุดไปสอนในชั้นแรกจึงจะไถ่ผล" แต่ในปัจจุบันการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษยังจำกัดทำไต่ไม่ทั่วถึงและระยะเวลาการอบรมน้อยเกินไป ขาดการประชุมสัมมนาเพื่อแก้ปัญหาคาร เรียนการ สอนในระดับโรงเรียน และขาดการนิเทศศึกษาคมผล การสอนอย่างจริงจัง ส่วนปัญหาคานการ บริหารและการจัดการวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการ ค่างชีวิต จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การจับบุคลากรเพื่อสอนงานเลือกหายาก ที่จะสอนไต่ทุกแขนงงาน และขาดแหล่งวิทยาคาร เพื่อให้ครูไต่ใช้ศึกษาค้นคว้าเตรียม การสอนเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ปัญหาทั้งกล่าวเป็นประเด็นที่ควรจะได้รับ การแก้ไข โดยการฝึกอบรมครูและผู้บริหารอย่างทั่วถึง เพื่อให้ทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ วิธีการสอน ส่วนปัญหาการขาดแหล่งวิทยาคารนั้น ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการ การประณคศึกษาแห่งชาติร่วมกับกรมการฝึกหัดครูไต่จัดทำขุคการ เรียนการ สอนงานเลือก เพื่อสะดวกแก่ครูในการ สอนแล้ว นอกจากนี้ควรไต่จัดให้มีการ ประชุมสัมมนาปัญหาการ เรียนการ สอน ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์อย่างเพียงพอ และควรจัด ให้มีการนิเทศศึกษาคมผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องกัน เพื่อให้การจัดการ เรียนการ สอน กลุ่มประสภารณพิเศษประสปลัมฤทธิผล

จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า โรงเรียนที่เป็คสอนวิชาเลือกส่วนใหญ่เป็คสอนวิชา ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นครูสอนชั้นประณคศึกษา ปีที่ 5 และ 6 ซึ่งนอกจากจะสอนวิชาภาษาอังกฤษแล้วยังสอนกลุ่มประสภารณอื่น ๆ อีกด้วย กลุ่มประสภารณอื่นที่ครูสอนภาษาอังกฤษปฏิบัติการ สอนมากที่สุดคือกลุ่มการ งาน และพื้นฐานอาชีพ อนึ่ง ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรือง ให้เพิ่มเติมเนื้อหาและ รายละเอียดงานเลือกกลุ่มการ งานและพื้นฐานอาชีพในหลักสูตรประณคศึกษาพุทธศักราช 2521 ลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2523 (กรมวิชาการ 2525:343) ไต่ประกาศว่า หลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการ ค่างชีวิตให้ค่างเนินการ สอนตามเนื้อหา รายละเอียด

งานเลือกกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ฉะนั้นตัวอย่างประชากร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นครูสอนภาษาอังกฤษสำหรับการวิจัยครั้งนี้ สามารถแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษทั้งวิชาภาษาอังกฤษ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริง

ปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรประถมศึกษาจากกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 นั้น จากผลการวิจัยกล่าวไว้ว่ามีปัญหากลางทั้ง 2 วิชา ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ เช่น การใช้หลักสูตรไต่ถามมาระยะหนึ่ง แล้วและได้มีการพยายามที่จะแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการ ประถมศึกษาแห่งชาติได้จัดให้มีการอบรมบุคลากรในระดับต่าง ๆ เพื่อให้มีสมรรถภาพ ยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณารายละเอียดจะเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชีวิต ประจำวันมีปัญหามากในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาคือ เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีปริมาณมากเกินไป และปัญหาค้นหาการบริหารและการจัดการมีปัญหามาก ในเรื่องการจัดการที่มีความสามารถ ความถนัดเฉพาะวิชาเข้าทำการสอน ทั้งนี้จากการ ที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ครู ๓ คนที่จัดทำหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาพบว่า หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจัดทำเพื่อให้ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีความพร้อมที่จะเลือกเรียนภาษาอังกฤษเท่านั้น แต่ปรากฏว่าได้นำไปใช้ทั่วประเทศทั้งใน โรงเรียนที่ขาดความพร้อม และครูสอนภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งยังไม่ได้รับการอบรมเลย ส่วนครูที่ได้รับการอบรมแล้วก็ได้รับการอบรมระยะสั้นซึ่งไม่เพียงพอที่จะทำให้ครูสอน ภาษาอังกฤษมีความสามารถหรือความชำนาญเพียงพอ ถ้าได้จัดทำเนื้อหาต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะเป็นประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

ส่วนปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อพิจารณารายละเอียดจากผลการวิจัยพบว่า มีปัญหามากในเรื่องที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนและขาดบุคลากรที่มีความสามารถและความถนัดเฉพาะงานในแขนงงานต่าง ๆ ปัญหาการค้นหาสื่อการเรียนการสอน เช่น อุปกรณ์ และวัสดุฝึกงาน ทางโรงเรียน อาจจะแก้ปัญหาโดยการจัดตั้งมูลนิธิเพื่อการศึกษา นำทอดมมาซื้อสื่อการเรียนการสอน

ไว้ใช้ในโรงเรียนตามความจำเป็น หรือจะแบ่งก่าดังกลุ่มโรงเรียนในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนไว้บริการ โรงเรียนภายในกลุ่ม และเชิญวิทยากรมาอบรมครูเพื่อสอนงานเลือกทุกแขนงงานเพราะครูส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางวิชาชีพ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเวลาเรียนสำหรับงานเลือกนั้น จากผลการวิจัยตัวอย่างประชากรได้ให้ความคิดเห็นว่า ควรลดเวลาเรียนแขนงงานบ้านและเพิ่มเวลาเรียนแขนงงานเกษตร ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่า งานบ้านนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ได้ฝึกปฏิบัติที่บ้านแล้วจึงควรลดจำนวนคาบเวลาเรียนทุกกลุ่มงานในแขนงงานบ้านโดยให้เรียนภาคความรู้ก็พอ เพื่อจะได้เลือกเรียนแขนงงานอื่น ๆ ใ้มากขึ้น และควรเพิ่มจำนวนคาบเวลาเรียนในกลุ่มงานแขนงงานเกษตร เพราะงานเกษตร เป็นงานที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย และในการสอนนั้นคงใช้เวลาศึกษาค้นคว้าผลมาก

หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 นับว่าเป็นหลักสูตรที่เหมาะสมกับประเทศไทย แต่มีข้อแม้รายละเอียดปลีกย่อยซึ่งท้องถิ่นควรได้มีการนำไปพัฒนา (สมพงษ์ พละสุรีย์ 2528: บทนำ) การจัดการเรียนการสอนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตที่เหมาะสมมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยเพิ่มคุณภาพของคนในการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน และชี้ช่องทางประกอบอาชีพที่สุจริตให้แก่เยาวชน ทั้งยังสามารถจัดปัญหาการอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่เพื่อเป็นแรงงานไร้ฝีมือ แต่การที่จะให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตได้นั้น ประเด็นที่สำคัญที่ควรพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ การพัฒนาเจตคติของบุคคลต่าง ๆ ซึ่งให้แก่ ครู ผู้บริหาร และชุมชน ถ้าทุกฝ่ายมีเจตคติที่ดี มีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการงานหรือวิชาชีพแล้วให้ความร่วมมือก็จะทำให้การใช้หลักสูตรวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตร กลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 พบว่า มีปัญหาในก้นข้าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้การเรียนการสอน

ในระบอบนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 แก่ครูผู้สอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ รวมทั้งผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ โดยจัดอบรมให้ทั่วถึงและเป็นประจำอย่างน้อยปีละครั้ง
2. ควรจัดประชุมสัมมนาครูสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษเป็นระยะ ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน
3. ผู้บริหาร โรงเรียนควรให้การสนับสนุนสื่อการเรียนการสอน และเอาใจใส่ในการสอนของครูอย่างใกล้ชิดโดยการเยี่ยมชั้นเรียนสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูรู้สึกว่าไม่ถูกทอดทิ้งให้แก้ปัญหาตามลำพัง
4. ผู้บริหาร โรงเรียนควรบรรจุครูเข้าสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยเลือกผู้ที่มีความเหมาะสมคือ มีความสามารถ ความถนัด มีความสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานอาชีพสำหรับวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันควรใช้เกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ดังนี้
 - 4.1 เคยเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือโทในระบอบปริญญาตรีหรืออนุปริญญา หรือ
 - 4.2 มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 1 ปี และผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 หรือ
 - 4.3 สนใจในการสอนภาษาอังกฤษและผ่านการอบรมการสอนภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ อ้างถึงใน ศรีวิไล บุญศิริ ๒๕๒๔:๘)
5. โรงเรียนควรจัดตั้งหน่วยประชาสัมพันธ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตรหรือกิจกรรมอื่น ๆ ให้ชุมชนทราบอยู่เสมอ ในการประชาสัมพันธ์ควรขอความร่วมมือจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการศึกษาในการแพร่ข่าวสาร เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง
6. ศึกษานิเทศก์ที่ทำหน้าที่นิเทศกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ควร เป็นผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ และความชำนาญในการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เพื่อจะได้แนะนำครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี และควรมีการนิเทศติดตามผล โดยทั่วถึงและสม่ำเสมอ

7. ควรจัดให้มีชุมนุมทางวิชาการที่เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เช่น ชุมนุมภาษาอังกฤษ ชุมนุมยูเวนเธรกร

8. ควรบรรจุครูที่มีวุฒิทางวิชาชีพ เพื่อให้การเรียนการสอนงานอาชีพ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและสนองจุดประสงค์ของหลักสูตร เพราะความปรกติกครุที่ไม่มีวุฒิทาง กำนวิชาชีพมักจะมีความรู้ ความชำนาญในการสอนงานเลือกอยู่ในระดับต่ำกว่าครุที่มีวุฒิ ทางกำนวิชาชีพเนื่องจากไม่ได้ฝึกฝนทางการสอนงานเลือกมาโดยตรง ซึ่งย่อมทำให้ผล การสอนงานเลือกไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

9. เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ผู้ปกครองถือว่าเป็นหัวใจของความก้าวหน้า ในการเรียนระดับสูง ฉะนั้นผู้ปกครองจึงมีความมุ่งหวังที่จะให้บุตรหลานของตนได้เรียน และเป็นเรื่องยากที่จะลงล่างคานิยมนี้ไ้ เพราะแต่เดิมได้จัดเป็นวิชาบังคับในระกั้น ประถมปลายมาเป็นเวลาช้านาน จึงควรกำหนดเป็นหลักสูตรบังคับในกลุ่มประสบการณ์ พิเศษแต่เพียงวิชาเดียว ส่วนวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิตควรจัดไว้ในกลุ่มการงาน และพื้นฐานอาชีพ โดยแยกเป็นกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพและกลุ่มวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับ การทำางชีวิต ซึ่งจัดให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นและสังคม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการและการใช้หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์ พิเศษกว้างขวางยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มประสบการณ์พิเศษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวิชาอาชีพที่เกี่ยวกับการทำางชีวิต

2. ศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูเกี่ยวกับการสอนกลุ่มประสบการณ์พิเศษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 วิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวิชาอาชีพ ที่เกี่ยวกับการทำางชีวิต